

torați chiamară pre Romanii într'adjutoriu. Aceștia espediară o armată care despressură cetatea, și asediară într'însa unu președiū de miliciă romană. Spre aținé comunicațiunea cu Turii. Romanii trămiseră dece triremi (navi de celle mari) în sînul tarintinu, (în contra tractatului încheiatu cu Tarentul, prin care se mărginea navigațiunea Romanilor pîno la promontoriul Laciniu). Tarentinii înnecară cinci triremi, coprinseră cetatea Turii și allungară dintr' însa președiul romanu. Romanii încunoscințiați despre acéstă insolență trămiseră deputați la Tarentu spre a cere satisfacțiune, însă deputații fură bajocorîți în publicu. Din aceste cause se nascu apoi resbellul tarentinu cellu fatale pentru totă Italia inferiore, a. R. 471. Tarentinii asteptară ca tóte popórele Italiei se iee armele în contra Romanilor, însă veîndu-se îșellați în speranția loru, chiamară într' adjutoriu pre Pyrru, famosul rege alu Epirulu. Acesta invitatu de celle mai multe cetâți grecesci din Italia inferiore, veni cu o armată bine exercitată și cu 20 de elefanți, bătu pre Romanii la rîul Siri lóngă Eraclea (în sînul tarentinu) mai virtosu cu adjutoriul elefanților, a. R. 473; apoi trămise la Roma pre amicul său Cinea cu propunerî de pace, suptu condițiunea ca federațiilor săi (Samniitoru, Lucanitoru, Apulitoru și Brutitoru) se li se dea înapoi tóte cele perduite. Romanii îndemnați de Appiū Claudiū Cecu (orbă) reiehtară aceste propunerî. Atunci Pyrru înaintă cu armata pîno la Preneste (18 milliarie de la Roma), spre a se împreună cu Etrusci. Însă Romanii se properară a încheia pace cu acestia cu condițiuni favoritórie pentru diosî, și așa Pyrru veîndu-se jucatû, se întorse la Tarentu la iernaticu. — În timpul acesta, Romanii trămiseră pre integrul C. Fabriciū cu alți doi deputați la Pyrru pentru rescumperarea captivilor. Acestia căpetără voia de a merge la Roma la serbarea Saturnalielor, însă fiindu că senatul nu se înduplecă a face pace, fură nevoiți a se întorce érași în prinsore.